Dosarul nr. 1r-1224/25 Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă)
1-24058663-02-1r-04112025 Judecător Alexandra SMOLNIȚCHI

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1–109/2024 din 14 octombrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **GHILAN Vasile *****, IDNP *****, născut la ***** în raionul Căușeni, satul *****, domiciliat în raionul Ștefan Vodă, satul *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, a îndeplinit serviciul militar, căsătorit, fără copii minori la întreținere, cu studii superioare, pensionar, nu are grad de dizabilitate, anterior nu a fost judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 30 mai 2024 – 14 octombrie 2025;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 04 noiembrie 2025 – 08 iulie 2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025,* ***GHILAN Vasile*** *****, IDNP *****, născut la *****a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, şi i-a fost stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentința în cauză și dispoziția de executare se va trimite organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul Vasile GHILAN – raionul Ștefan Vodă, satul *****, care va asigura executarea pedepsei principale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și Agenției Servicii Publice care va asigura evidența pedepsei complementare.

A fost comunicat lui Vasile GHILAN că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Documentul scris – tichetul „Drager alcotest 6820” din 27 ianuarie 2024, testul nr. 563 și documentul video/audio – discul optic DVD care conține înregistrările video din data de 27 ianuarie 2024, de la fața locului, se vor păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că,* ***GHILAN Vasile*** *****, la data de 27 ianuarie 2024, aproximativ la ora 22 și 10 minute, cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul prevederilor pct. 14 ale Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, după ce a consumat în circumstanțe necunoscute alcool, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare „*****”, după care a pornit deplasarea, conducând vehiculul în cauză pe drumurile publice ale raionului Ștefan Vodă, până când, la ieșirea din satul *****, pe drumul de acces spre satul *****, a derapat de pe carosabil și s-a blocat într-un șanț.

Astfel, Vasile GHILAN , aflându-se în continuare la volanul autovehiculului indicat, în moment ce încerca să iasă din șanț, a fost depistat de către angajații de poliție care se deplasau pe traseu și care s-au apropiat de automobilul acestuia pentru a verifica dacă ultimul nu s-a accidentat. Urmare a stabilirii circumstanțelor cazului dat, Vasile GHILAN a fost suspectat pe temeiuri rezonabile de conducerea unității de transport în stare de ebrietate. Fiind supus testării alcoolscopice s-a constat conform tichetului eliberat de alcotestul de model „DRAGER 6820” din 27 ianuarie 2024, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta de 0.92 mg/l, care conform art.134/12 alin.(3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat..

Astfel, prin acțiunile sale intenționate ***GHILAN Vasile*** ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025, a declarat recurs avocatul Mihail ȚURCAN în interesele*

*inculpatului GHILAN Vasile *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a sentinței, în cauza penală de învinuire lui ********** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu pronunțarea unei decizii de achitare.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea susține că sentința este nelegală și neîntemeiată, deoarece nu s-a demonstrat cu certitudine că GHILAN Vasile a condus efectiv automobilul în stare de ebrietate. Apărarea arată că inculpatul a negat constant acuzațiile și a declarat că, în ziua incidentului, și-a lăsat automobilul lângă o stație PECO și a mers la Nistru cu alt vehicul, anticipând că va consuma alcool. În acest scop, l-a rugat pe consăteanul său, BUZILOV Victor, să vină ulterior să conducă automobilul până acasă.

Potrivit declarațiilor inculpatului, după ce a consumat alcool, a fost adus înapoi la automobil de o persoană necunoscută. Din cauza frigului și a ploii, acesta a pornit motorul și luminile automobilului pentru a se încălzi și pentru a putea fi observat mai ușor de BUZILOV Victor. În acel moment au sosit polițiștii, care l-au supus testării alcooscopice, rezultatul fiind de 0,92 mg/l alcool în aerul expirat.

Apărarea subliniază că versiunea inculpatului a fost confirmată de martorul BUZILOV Victor, care a declarat că fusese rugat să vină să conducă automobilul deoarece GHILAN Vasile intenționa să consume alcool și nu urma să conducă personal.

Totodată, apărarea evidențiază contradicții în declarațiile polițiștilor PAVALOI Sergiu și BOJONCA Alexandru. Inițial, aceștia au declarat că automobilul era derapat de pe carosabil, cu motorul oprit și fără iluminare, iar ulterior au afirmat că luminile erau aprinse, motorul funcționa și că inculpatul încerca să scoată mașina din șanț. Apărarea consideră că aceste neconcordanțe afectează credibilitatea probelor pe care instanța și-a întemeiat condamnarea.

Se argumentează că infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal presupune dovedirea a două elemente esențiale: existența stării de ebrietate și conducerea efectivă a mijlocului de transport în această stare. Deși starea de ebrietate a fost constatată, apărarea susține că nu a fost demonstrat dincolo de orice dubiu rezonabil faptul conducerii automobilului de către inculpat.

Invocând principiul prezumției de nevinovăție prevăzut de art.6 § 2 CEDO, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Telfner c. Austriei, apelantul susține că instanța de fond a întemeiat condamnarea pe presupuneri și pe declarații insuficient coroborate, ignorând probele favorabile apărării.

În consecință, se solicită admiterea recursului, casarea Sentinței Judecătoriei Căușeni, (sediul Ștefan Vodă), rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui GHILAN Vasile, pe motiv că nu s-a demonstrat comiterea infracțiunii imputate.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a admite recursul declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025, casarea parțială a Sentinței atacate inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, doar în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal și art.389 alin.(4), pct.3) Cod procedură penală, GHILAN Vasile *****, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, să fie liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa neprivativă de libertate*.

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a*

oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) *admite recursul, casând hotărârea, parțial* sau integral, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; *b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art.441 Cod de procedură penală, *(1) Instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătoreşti cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de*

infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că *organele de urmărire penală şi instanțele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod".*

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

7. **Cu referire la legea materială aplicabilă speței, instanța de recurs reține:**

Conform Ordonanței de punere sub învinuire din 22 mai 2024 (f.d.74), dar şi potrivit Rechizitoriului întocmit la 24 mai 2024 (f.d.80-87), inculpatul GHILAN Vasile ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

La momentul comiterii faptei infracționale (27.01.2024) era în vigoare art.264/1 Cod penal în redacția Legii nr.138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018.

Art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr.138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018, care era în vigoare la momentul comiterii faptelor imputate inculpatului ***GHILAN Vasile*** *****), stabilea răspunderea penală pentru „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanțe cu efecte similar se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Ultima modificare a art.264/1 Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Astfel, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în

vigoare din 07.09.2024, art.264/1 alin.(1) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar se pedepsește cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Pe de altă parte, fapta pentru care a fost pus sub învinuire, și condamnat inculpatul GHILAN Vasile *****, fost menținută la prevederile alin.(1) al art.264/1 Cod penal, dar care, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, s-a modificat pedeapsa, astfel fiind stabilită pedeapsă penală *cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,* ceea ce se atestă că a fost modificată sancțiunea penală, în sensul înăspririi răspunderii penale.

Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

În continuare Colegiul notează că potrivit prevederilor art.8 Cod penal *caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei*. Este justificat principiul că legea penală incidentă în raport cu o anumită infracțiune trebuie să fie legea în vigoare la acea dată. Însăși rațiunea legii penale este aceea de a reglementa în exclusivitate relațiile de apărare socială existente sau născute în timpul cât ea se află în vigoare.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. *Alineatul (2) al aceluiaşi articol prevede că Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.*

Așadar, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni constituie lege penală defavorabilă. Potrivit alin.(2) art.10 Cod penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv. Așadar, legea penală defavorabilă presupune legea penală mai severă în comparație cu cea precedentă care agravează situația persoanei conține un tratament mai riguros și vizează mărirea pedepsei penale, calificare juridico-penală mai severă, extinderea cauzelor generale agravante ale pedepselor penale; impunerea unui regim de închisoare mai rigid; mărirea termenului de prescripție a răspunderii penale sau a pedepsei penale; excluderea cauzelor atenuante

generale; excluderea cauzelor de reducere a pedepsei penale; excluderea cauzelor justificative sau de neimputabilitate etc. Efectul juridico-penal al acestei reguli constă în faptul că legea penală defavorabilă se va aplica doar faptelor infracționale săvârșite ulterior (după intrarea în vigoare a legi noi mai severe).

Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată şi necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție. Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii şi să fie previzibilă în mod rezonabil (*Kononov v. Latvia [MC], 17 mai 2010 §185*).

Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (*Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013,§ 92 şi §93*).

În acest context, Colegiul penal reține că inculpatul GHILAN Vasile ***** a săvârșit infracțiunea prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova la data de 27 ianuarie 2024, fiind pus sub învinuire prin ordonanța procurorului din 22 mai 2024.

La data de 14 octombrie 2025 prin Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1–109/2024, GHILAN Vasile *****, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, şi i-a fost stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Respectiv Colegiul stabilește că la momentul săvârșirii infracțiunii (27.01.2024) procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018 iar la momentul pronunțării sentinței de condamnare (14.10.2025), procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Respectiv, în dispozițiile Codului penal au intervenit modificări, și anume au fost introduse modificări la infracțiunea incriminată inculpatului GHILAN Vasile ***** (art.264/1 alin.(1) Cod penal), care a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative Lege nr.136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024.

Respectiv, examinând cauza, Colegiul penal consideră aplicabil în speță principiul ultaactivităţii legii penale care constă în aplicarea legii penale mai favorabile, or ultraactivitatea legii penale este aplicabilă în cazul când o infracțiune a fost săvârșită sub imperiul legii vechi, care prevedea o sancțiune mai ușoară, dar pe parcursul urmăririi penale sau al judecării cauzei, ea a fost abrogată și înlocuită cu o lege nouă care prevede o sancțiune mai aspră. În acest caz se va aplica ultraactiv legea veche.

Așadar, conform regulii generale, potrivit prevederilor art.8 Cod penal, care

stipulează principiul acțiunii legii penale în timp, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Cu toate acestea, în conformitate cu prevederile alin.(2) art.10 Cod penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Prin urmare, reieșind din noile modificări survenite la art.264/1 alin.(1) Cod penal, coroborate cu art.10 Cod penal, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale și examinării cauzei penale în fond, care urmează a fi aplicată ultraactiv, întrucât legea nouă prevede o situație defavorabilă inculpatului în raport cu legea veche, și aceasta nu poate fi aplicată retroactiv.

8. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului GHILAN Vasile ***** just încadrându-se în dispoziția art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), după indicii calificativi: „*conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*".

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului GHILAN Vasile *****, în comiterea faptei imputate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art.6 par.1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

9. *Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului GHILAN Vasile ***** în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.*

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul GHILAN Vasile ***** a declarat că la data de 27 ianuarie 2024, în jurul amiezii, aflându-se la magazinul din sat, s-a întâlnit cu niște băieți, cunoscuți de-ai săi. S-au salutat, au mai schimbat niște vorbe, și ultimii l-au invitat la Nistru să continue acolo discuția cu ei. A mers la Nistru la frigărui și la pescuit. Între timp s-a apropiat Victor BUZILOV. Întrebându-l ce face, pentru orice eventualitate, i-a spus că o să aibă nevoie de șofer treaz pentru că să poată consuma băuturi alcoolice și l-a rugat să-l ajute. Victor a fost de acord și i-a răspuns că va ține cont

de rugămintea sa. Băieții au mers la Nistru cu mașina lor care putea intra până pe malul Nistrului. Era noroi. A mers cu mașina personală și a parcat pe un drum adiacent care merge spre Nistru din motiv că nu a dorit să murdărească mașina de noroi. A urcat în mașina băieților și a mers la Nistru unde au pregătit frigărui și au consumat alcool. Seara târziu băieții l-au adus la locul de parcare a mașinii sale, iar unul din băieți a întors mașina cu fața spre satul Tudora. Persoana care a urcat la volan a mișcat mașina în spate. Automobilul ajunsese jumătate pe asfalt și jumătate pe acostament. A rugat persoana respectivă să lase mașina așa cum este și toți băieții au plecat. Susține că ulterior l-a telefon pe Victor BUZILOV care nu a răspuns la apel. În jurul orei 22:00 a fost sunat de soție. I-a explicat unde este și a rugat-o să o sune pe soția lui Victor BUZILOV . Soția a sunat-o pe soția lui Victor BUZILOV și i-a comunicat despre înțelegerea sa cu ultimul și anume despre necesitate unui șofer treaz. Atunci când vorbea cu soția la telefon s-a apropiat echipajul de poliție. Din motiv că afară era frig și lapoviță a intrat în mașină pentru a se încălzi, pornind motorul mașinii. De asemenea a susținut că mașina nu s-a mișcat, ci doar a tras frâna de mână. Polițiștii i-au propus să treacă testul Drager și a fost de acord. Între timp la fața locului s-a oprit Mihail BERZAN cu care se cunosc din motiv că sunt dintr-un sat. Ultimul l-a întrebat dacă are nevoie de ajutor. Peste aproximativ 15-20 minute s-a apropiat și Victor BUZILOV . Victor le-a spus polițiștilor că a venit să-l ia și să-l ducă acasă. Polițiștii au răspuns că a fost chemat evacuatorul deja și mașina va merge la parcarea specială din orașul Ștefan Vodă. Mașina a fost ridicată de evacuator. Și-a luat actele, apoi automobilul a fost blocat. A urcat cu domnul BERZAN în automobilul ultimului și au plecat la domiciliu. Menționează că dacă ar fi încercat să iasă cu automobilul din locul unde era parcat când a fost găsit de poliție, putea ieși foarte ușor din motiv că nu e niciun șanț acolo, așa cum pretinde acuzarea. E doar o pantă. A pornit motorul doar ca să se încălzească. Luminile erau conectate și a fost observat de poliție, iar în momentul când s-au apropiat polițiștii vorbea cu soția la telefon. A conectat farurile la gabarit, că să fie observat de către Victor BUZILOV atunci când acesta va veni. Susține că acolo unde se afla automobilul e asfaltat și nu putea să lase urme. Unul dintre băieții care l-a adus de la Nistru la mașină i-a întors automobilul invers și acesta a rămas jumătate pe asfalt și jumătate pe acostament. Urme de derapare nu erau. Mașina stătea cu roțile din spate pe acostament iar cu roțile din față pe asfalt. Persoana care i-a întors mașina a făcut doar o manevră în spate și una în față. Nu-i cunoaște numele prietenului care s-a așezat la volan din motiv că era un amic de ocazie. Cunoaște doar că prenumele e Gheorghe. Inițiativa de a merge la Nistru a fost din partea prietenilor. Scule pentru pescuit crapi prietenii aveau, el nu avea. A mai văzut anterior persoanele care l-au invitat la pescuit, însă după ce au fost cu toții la Nistru nu i-a mai văzut niciodată. Susține că anterior a mai fost cu persoane mai puțin cunoscute la Nistru. Cu Victor BUZILOV s-a întâlnit la magazin, pe la ora 12:00. Acolo i-a spus că are nevoie de șofer treaz. Când l-a telefonat pe Victor BUZILOV seara era aproximativ ora 22.00. L-a apelat de două ori, iar apoi a vorbit cu soția să o sune pe soția lui Victor BUZILOV . La locul unde era mașina Victor BUZILOV a venit pe jos. Mihail BERZAN a venit cu automobilul. Victor BUZILOV locuiește la aproximativ 800 m de locul unde era parcată mașina sa. Cu ultimul sunt prieteni de familie. Susține că nu s-a mai adresat lui Victor cu așa rugăminte de a fi șofer și nu au fost cazuri în care să lase mașina altuia să

vină să o ia. La Nistru au mers fără un motiv anumit. Nu este un pescar înrăit. Victor BUZILOV a plecat pe jos după ce mașina sa a fost evacuată. Ultimul nu a dorit să meargă cu mașina cu Mihail BERZAN. Concretizează că partea din față a mașinii era spre satul *****. La Nistru a mers cu alte trei persoane, unul fiind mai scund, iar doi mai înalți decât el. Au mers cu o mașina de model „Niva", cu două uși. Prietenii au venit la magazin, iar sculele erau la Nistru. Toți trei erau în magazin. Șoferul nu a consumat nimic, iar ceilalți câte o bere. Când au mers la Nistru s-a așezat lângă șofer. Când a parcat mașina era de unul singur, iar cheia era în buzunar. Ulterior i-a dat cheia persoanei care i-a întors mașina, nu i-a plăcut cum a întors-o și l-a oprit. Mașina sa este una de teren, având tracțiunea de 4x4. Nu a dorit să meargă cu mașina la Nistru din motiv că nu a vrut să o murdărească. A întors mașina pentru ca să fie văzut de Victor BUZILOV de la drum. Toate roțile mașinii erau pe pământ. Automobilul era în poziție un pic înclinată. Nu a dorit ca persoana care a urcat să îndrepte autovehiculul din motiv că îi era frică să nu strice ceva. Nu cunoaște în ce stare era persoana care l-a adus până la autoturism dacă era sau nu în stare de ebrietate. Nu ieșea fum din roți atunci când a fost văzut de poliție. Afară era lapoviță, mașina era curată, iar în cazul în care derapa era să fie murdară de noroi. Din locul unde era parcată mașină se putea de ieșit foarte ușor. Nu era șanț, ci o pantă. Când a venit Victor BUZILOV mașina nu era pe evacuator. Mașina a fost ridicată de scripete, dar putea să iasă și fără intervenția evacuatorului. Șoferul evacuatorului a îndreptat mașina din motiv că el așa a considerat de cuviință. Când s-au apropiat polițiștii roțile nu se mișcau, posibil motorul funcționa, l-a pornit pentru a se încălzi. În mașină a stat mai mult de jumătate de oră. Victor BUZILOV a venit peste 15 minute de când s-a apropiat poliția. Nu l-a sunat pe Victor BUZILOV deodată pentru că nu știa sigur când se vor porni de la Nistru. Când a ajuns la mașină, atunci a sunat (f. d. f. d. 125-127).

Fiind audiat suplimentar la data de 28 august 2025, inculpatul GHILAN Vasile ** a menționat că*** cheile erau în mașina personală. Domnul care l-a adus de la Nistru a dorit să urce la volan, dar acesta nu i-a permis, comunicându-i că va veni un om cu care a vorbit. Mașina nu a fost mișcată de cum a parcat-o de cu zi. Mașina a fost parcată așa cum a găsit-o poliția. În timpul când a venit poliția, el discuta la telefon cu soția ca să vină Victor BUZILOV să-l ia. Când a venit poliția, se afla în mașină. Era frig, lapoviță, afară ningea. În acea seară era încălțat în ghete negre, iar pe dâmb era glod. Nu a riscat să meargă acolo cu mașina ca să nu o murdărească. La locul unde a lăsat-o nu era glod. Până a veni poliția a urcat în mijlocul de transport de unul singur. Nu a fost ajutat de nimeni. Motorul nu a fost pornit până a veni poliția. În momentul când a venit poliția a coborât de unul singur, apoi a întins mâna ca să fie sprijinit să nu alunece. Mașina era cum a fost parcată de cu zi când a venit poliția, nu a fost mișcată de nimeni. Nici cheile nu au fost transmise nimănui. Concretizează că poate a dat cheile cuiva ca să miște mașina. A dat cheile, mașina a fost întoarsă de către unul din prietenii care l-au adus la mașină de la Nistru. Motorul l-a pornit pentru a se încălzi, afară era lapoviță și frig (f. d. 133).

10. *În pofida faptului că, inculpatul GHILAN Vasile ***** nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute*

de art.264/1 alin.(1) Cod penal, este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de recurs, și anume:

- Declarațiile martorului Victor BUZILOV , care în ședința de judecată după depunerea jurământului potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că la data de 27 ianuarie 2024, în jurul orei mesei, s-a întâlnit cu Vasile GHILAN la magazinul alimentar din sat, la doamna Gavrilovici. Vasile GHILAN era cu mașina și l-a rugat să fie șofer pentru că să poată merge cu prietenii la odihnă. I-a răspuns lui Vasile că atunci când va avea nevoie să-l apeleze și va veni, or se află la o distanță de aproximativ 10 minute. Soția lui Vasile GHILAN a telefonat soția sa și a rugat-o să-i transmită că Vasile îl așteaptă în capătul satului așa cum au discutat în timpul zilei. Când a ajuns la fața locului era o mașină de poliție lângă mașina lui Vasile GHILAN . S-a apropiat și s-a prezentat și a anunțat că a fost solicitat în calitate de șofer treaz. I s-a răspuns însă că a fost chemat evacuatorul. A așteptat până a venit evacuatorul să nu se întâmple nimic cu mașina. Ulterior au mers acasă cu Mihai BERZAN care era la fața locului. Susține că au convenit din timp unde să vină și să ia mașina. Aceasta era la marginea satului, iar Vasile era cu altă mașină la baltă. Nu cunoaște cum era mașina când a ajuns la fața locului. Mașina era în afara traseului *****-*****, era parcată cam la o distanță de 10 metri. Precizează că mașina nu era în câmp, ci era orientată pe o parte ca să iasă. Nu era cu fața spre drumul principal. Susține că Vasile a parcat mașina ca să nu fie un obstacol pentru alții. Nu a văzut urme care să arate că s-a încercat să se iasă cu automobilul din locul unde era parcată. De asemenea nu cunoaște dacă a consumat băuturi alcoolice Vasile, menționând că posibil a intrat să se încălzească, or afară era iarna. Declară că mașina era parcată și că polițiștii i-au zis să nu atingă mașina până nu vine evacuatorul. A fost martor când a fost ridicată mașina de evacuator. Evacuatorul s-a oprit pe asfalt, iar mașina a fost trasă de scripete și unul din polițiști a urcat la volan. A atrasa atenția asupra faptului că mașina avea posibilitatea să iasă pe asfalt fără ajutorul evacuatorului, având tracțiunea 4x4. Susține că Vasile putea să intre și în baltă cu mașina, dar nu a intrat din motiv ca să nu o murdărească. Automobilul se afla pe marginea drumului, pe dâmb (f. d. 112).

- Declarațiile martorului Alexandru BOJONCĂ, care în ședința de judecată după depunerea jurământului potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că nu își amintește data exactă când s-a întâmplat incidentul cu Vasile GHILAN , dar cu siguranță era anul 2024. Afară fulguia. Era antrenat în serviciu împreună cu colegul Sergiu PAVALOI pe sectorul ***** din raionul Ștefan Vodă. Era oră târzie. La ieșirea din satul *****, spre direcția satului *****, colegul său, Sergiu PAVALOI a observat lumini care băteau neuniform în sus. Pe drum nu se observa nicio mașină. Se vedea că ceva nu este în regulă. Au oprit automobilul de serviciu. Inculpatul se afla la volanul unui mijloc de transport de culoare gri sau neagră. Nu își amintește cu exactitate. Se observa că s-a încercat să se iasă din noroi cu mașina, fiind urme de derapaj. Apropiindu-se de ușa mașinii, se simțea un miros puternic de alcool. Automobilul era cu motorul pornit. Pentru a nu crea niciun pericol a oprit motorul și a luat cheile. Fiindu-i solicitat inculpatului să prezinte actele, Vasile GHILAN nu avea idee unde se află și a început a le scoate pe toate. Era o neclaritate. Ulterior i-a fost solicitat să coboare din automobil. Inculpatului i-a fost greu să coboare din mașina, or de la pragul ușii până la sol era o distanță mai mare. După

ce a coborât, l-a condus până la mașina de serviciu din motiv că inculpatul avea un mers neuniform. Apropiindu-se de mașina de serviciu, lui Vasile GHILAN i s-a solicitat să efectueze un test Drager. Inculpatul a fost de acord. Din câte își amintește a fost o concentrație mare de alcool în aerul expirat, dar nu ține minte cu exactitate cât anume era. Între timp s-a oprit un autoturism. Șoferul a întrebat dacă este nevoie de ajutor pentru a scoate automobilul din noroi. I-a răspuns că nu este necesitate din motiv că a fost chemată mașina specială pentru a evita unele deteriorări ale mașinii. Declară că până la sosirea evacuatorului s-a mai apropiat o mașină. Un bărbat din automobil a comunicat că cunoaște inculpatul și a venit cu scopul de a-l ajuta să se deplaseze acasă. Menționează că actele au fost transmise persoanei care a venit să ajute, iar din portbagaj a mers să ia toate lucrurile inculpatului pentru a evita unele neînțelegeri de ce au dispărut bunurile. Între timp s-a apropiat evacuatorul, mașina a fost ridicată și dusă la parcarea specială. Inculpatul a urcat într-o mașină și a plecat. Nu cunoaște unde anume. Inculpatul a comunicat că nu are nevoie de niciun act și că se va clarifica mâine. Toate actele procesuale au fost întocmite. Mai poate adăuga că au fost urme, dar nu e sigur dacă inculpatul a dorit să efectueze manevra de întoarcere, nu era clar din ce direcție venea. Inculpatul a comunicat că a condus până în locul unde era parcat și că va merge mai departe, se vedea că a încercat să iasă. La ieșirea din satul ***** este o stație PECO pe partea stângă, apoi o bară metalică la marginea traseului unde este un canal abrupt betonat, apoi un drum care se îndreaptă spre pădure asfaltat de vreo 20 metri și după drum se găsea automobilul. Acesta era în șanț, dar unul mai domol decât cel betonat. Precizează că de când a fost stopat până la sosirea primei mașini care a oprit a durat aproximativ 15-20 minute. A văzut la fața locului și persoane care sunt prezente în sală de ședință, de exemplu pe martorul Victor BUZILOV. Nu-și amintește dacă aceasta este persoana căruia i-au fost înmânate actele, poate fi acea persoană. Menționează că persoana care s-a apropiat nu a comunicat dacă a fost invitată să se așeze la volanul automobilului. Cu certitudine poate spune că motorul era pornit și farurile erau conectate. Automobilul nu se deplasa, dar se vede că anterior a încercat să pornească. Afară era frig, erau zero grade. L-a ajutat pe inculpat să ajungă până la mașina de serviciu, dar nu a observat dacă încălțămintea era murdară de noroi. Testul Drager a fost făcut de colegul său Sergiu PAVALOI (f. d. f. d. 113-114).

- Declarațiile martorului Tatiana GHILAN , care în ședința de judecată după depunerea jurământului potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că Vasile GHILAN este soțul ei. În seara zilei de 27 ianuarie 2024, în jurul orei 22:00, și-a sunat soțul și l-a întrebat unde se află. Acesta i-a răspuns că este lângă stația PECO de la marginea satului. L-a întrebat ce face și Vasile GHILAN i-a spus că îl sună pe Victor BUZILOV pentru că s-au înțeles să vină să-l ia de acolo. A fost rugată de soț să-l sune pe Victor din motiv că el nu reușise să ia legătura. L-a sunat pe Victor, dar ultimul nu a răspuns. Apoi a sunat-o pe soția acestuia care a răspuns și i-a transmis mesajul soțului ei și anume că Vasile GHILAN îl așteaptă la stația PECO. Atunci când a discutat cu soțul, acesta i-a comunicat că vine poliția. Natalia, soția lui Victor, i-a comunicat despre faptul că cel mai probabil Victor BUZILOV a servit, dar o să găsească pe cine să-l trimită după soț. Peste câteva ore a venit soțul cu vecinul Mihail BERZAN. Ultimul venea de la serviciu. Pachetul de acte i-a fost transmis de către soț care a comunicat că mașina a fost ridicată cu

evacuatorul. Până a fi telefonată de către soț nu cunoștea unde se afla acesta. Nu cunoștea ce făcea soțul nici în timpul când vorbea cu el la telefon. Nu l-a văzut pe Victor în stare de ebrietate, dar soția sa Natalia i-a comunicat că probabil a servit alcool (f. d. 118).

- Declarațiile martorului Mihail BERZAN, care în ședința de judecată după depunerea jurământului potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că îl cunoaște pe Vasile GHILAN pentru că sunt consăteni. La sfârșitul anului 2023, posibil începutul anului 2024, seara, fiind deja întuneric, se deplasa cu mijlocul de transport personal din direcția ***** spre *****. La un moment dat a văzut poliția cu girofarurile conectate pe marginea drumului. A oprit la o distanță de 5- 6 metri și a observat mijlocul de transport al lui Vasile GHILAN, de model „*****”, de culoare gri. S-a apropiat și a întrebat poliția ce s-a întâmplat și i s-a comunicat Vasile era la volanul automobilului. Când s-a apropiat, domnul Vasile GHILAN era afară, la o distanță de 3-4 metri de traseu. A aflat că așteaptă evacuatorul. A așteptat până mașina lui Vasile GHILAN a fost evacuată și au fost întocmite toate actele de către poliție. A luat actele lui Vasile, le-a pus în mașina sa și l-a dus pe inculpat acasă. Pe Victor BUZILOV îl cunoaște tot în calitate de consătean, iar acesta s-a apropiat peste aproximativ 5 minute după ce a ajuns la fața locului. Vizual, Vasile GHILAN era treaz. Relatează că lângă traseu este o vale, iar mașina inculpatului se afla pe dreapta, în direcția spre dâmbul Nistrului. Mijlocul de transport staționa puțin cu botul ridicat, cu partea din spate spre Nistru și cu partea din față spre traseu. Pământul era dezghețat și umed. Concretizează că la faza de urmărire penală, atunci când a făcut declarații, a avut în vedere că parcarea de fapt se află mai jos, însă automobilul lui Vasile GHILAN era mai în deal. De asemenea, concretizează că nu era un loc special pentru parcare acolo, dar în dependență de numărul de mașini se putea de parcat și acolo în caz de necesitate. Urme de derapaj care să arate încercarea de a ieși cu automobilul nu erau. Mașina a fost scoasă de la locul unde se afla parcată cu ajutorul sistemului special de tractare și a fost ridicată de evacuator din drum. Consideră că dacă mijlocul de transport mergea în spate, ieșea ușor din locul în care se afla. În momentul când s-a apropiat de automobil, motorul era oprit și farurile erau deconectate (f. d. f. d. 119-120).

- Declarațiile martorului Sergiu PAVALOI, care în ședința de judecată după depunerea jurământului potrivit art.108 Cod de procedură penală a declarat că totul s-a întâmplat în anul 2023, data exactă nu și-o amintește, dar era un timp ploios. Era toamna sau iarna, tot nu poate să-și amintească cu certitudine. Fiind încadrat în serviciu împreună cu Alexandru BOJONCĂ, se deplasau cu automobilul de serviciu la o chemare. Mergând pe traseu, la ieșirea din satul *****, după stația de alimentare nefuncțională, pe partea stângă a carosabilului care duce spre râul Nistru, a observat un automobil care era derapat de pe traseu și se afla cu partea din spate în șanț. Încerca să iasă, ieșea fum din roți. Au stopat automobilul de serviciu și s-au apropiat să vadă ce s-a întâmplat. Apropiindu-se, au observat că la volanul automobilului era un domn. Acesta se află în sala de judecată – inculpatul Vasile GHILAN . Au întrebat ce s-a întâmplat. Persoana a spus că dorește să iasă din mașină și să plece acasă. Susține că în timpul discuției cu Vasile GHILAN se simțea un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. I-au propus să iasă din automobil. Vasile a comunicat că iese din groapă cu mașina. Văzând acest lucru a oprit motorul și a scos cheile din contact. Șoferul automobilului, încercând să se deplaseze, a căzut în șanț.

Ajutându-l așadar să iasă din automobil, i-a propus de a fi testat cu aparatul Drager. Conducătorul mijlocului de transport a recunoscut că a consumat alcool. După efectuarea testului Drager, s-a dovedit că șoferul era în stare de ebrietate alcoolică avansată, iar rezultatul testului nu și-l amintește. De asemenea, i-a fost propus să se deplaseze la Spitalul Raional pentru prelevarea probelor biologice, însă conducătorul auto a refuzat, comunicând că este de acord cu rezultatul testului Drager. Cazul fost înregistrat, iar la fața locului a fost solicitat un evacuator. Evacuatorul a scos mașina din râpa aceea și a dus-o la parcarea specială. Conducătorul auto, după ce a fost ridicat automobilul, a fost preluat de un domn. Ultimul a spus că este un consătean și îl va conduce pe Vasile GHILAN acasă. Susține că inculpatul a încălcat prevederile art.14 din Regulamentul Circulației Rutiere. Automobilul a derapat de pe traseu și după urmele automobilului se poate de concluzionat că șoferul a dorit să se întoarcă și din acest motiv a derapat automobilul în spate. Camere de corp nu aveau, dar au filmat cu telefonul mobil. Automobilul era cu luminile conectate. Concretizează că nu știe de ce este indicat altfel la etapa audierii sale la faza de urmărire penală, dar mijlocul de transport era cu iluminații. Atunci când a văzut automobilul, acesta era deja în șanț, roțile erau în aer și ieșea fum (f. d. 121).

- Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 27 ianuarie 2024 potrivit căruia s-a constatat conducerea mijlocului de transport de către Vasile GHILAN în stare de ebrietate alcoolică, rezultatul testului Drager fiind de 0,92 mg/l alcool în aerul expirat (f. d. 10);

- ***Proces verbal de ridicare din 29 februarie 2024,*** potrivit căruia de la Sergiu PAVALOI a fost ridicat un DVD-R cu inscripția Freestyle, pe care este stocată o secvență video (f. d. 28);

- ***Proces verbal de examinare din 29 februarie 2024,*** prin care au fost cercetate înregistrările audio/video ridicate de la polițistul Sergiu PAVALOI din momentul când polițiștii îl ajută pe Vasile GHILAN să coboare din automobil (f. d. 31);

- ***Procesul-verbal de examinare a documentelor din 7 februarie 2024,*** prin care s-a examinat tichetul eliberat de aparatul „Drager Alcotest 6820”, testul cu nr. 563 din 27 ianuarie 2024, ora 22:22 (f. d. 24);

- ***Mijloacele materiale de probă***: (1) o secvență video stocată pe un DVD-R (f. d. 29); (2) testul „Drager 6820” din 27 ianuarie 2024 (f. d. 9).

11. Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenții, utilității și veridicității raportată la probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Vasile GHILAN încadrarea juridică corespunzătoare, și anume săvârșirea infracțiunii prevăzute de ***art.264/1 alin.(1) Cod penal*** (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), adică, *conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod

concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).* Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței", obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art.6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument *(hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).*

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest sens, potrivit prevederilor art.93 Cod penal, "*probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei*". Pe plan național, art.95 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar art.95 alin.(2) stabilește că *problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.* Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „*alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe şi propunerea de probe, admiterea şi administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importantă pentru cauză.* Alin.(2) *probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță".*

Potrivit art.100 alin.(4) Cod de procedură penală: „*toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective".* Din economia rigorilor art.101 alin.(1),(2), (3) și (4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.*

Colegiul, analizând declarațiile, martorilor, în coraport cu celelalte probe, consideră că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția

inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

12. După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu soluția instanței de judecată, pledând pentru emiterea unei sentințe de achitare pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

Raportând motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate de recurent nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care Colegiul Penal va respinge recursul declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025, ca fiind nefondat.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral. Logica evenimentelor versiunii părții acuzării se regăsește la cauza respectivă, care în colaborare cu probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului.

Instanța de recurs, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinenței și concludenții, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui GHILAN Vasile ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

13. Respectiv, conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui GHILAN Vasile ***** au fost încadrate în baza prevederilor art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018).

Articolul 264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018) stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care deține permis de conducere.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) Cod penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.* Conform art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale*. Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.* Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că *componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal*.

În acest mod, Colegiul respinge alegațiile apărării privind stabilirea eronată a

circumstanțelor de fapt și încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului. Din analiza minuțioasă a materialelor cauzei, rezultă că actul de învinuire descrie clar și precis fapta imputată, indicând data și locul comiterii acesteia, precum și identitatea persoanei acuzate.

Astfel, actul de învinuire permite unui observator obiectiv să identifice elementele constitutive ale infracțiunii, respectând cerințele prevăzute de art.280 și art.281 Cod de procedură penală, și să prevadă în mod clar consecințele faptelor descrise. În plus, probele administrate în cauză, inclusiv testul alcoolscopic efectuat asupra inculpatului și alte acte și înregistrări oficiale, susțin în mod direct faptul că inculpatul se afla în stare de ebrietate la volanul mijlocului de transport la data și locul indicate.

Mai mult, examinarea tuturor probelor – audierile martorilor, actele organului de urmărire penală, precum și materialele prezentate de părți – demonstrează că circumstanțele descrise în actul de învinuire corespund realității, ceea ce justifică încadrarea juridică aplicată de prima instanță în baza art.264/1 alin.(1) Cod penal. Aceasta încadrare este susținută de probele materiale și procesuale existente, precum și de interpretarea corectă a normelor legale aplicabile, care definesc elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică avansată.

Prin urmare, argumentele apărării, care susțineau o presupusă incorectitudine a stabilirii faptelor sau o eroare în încadrarea juridică, nu își găsesc susținere în probele existente. Soluția primei instanțe, de constatare a vinovăției inculpatului, se menține ca fiind temeinică, obiectivă și conformă cu prevederile legii, Colegiul apreciind că acestea reflectă corect realitatea faptică și juridică a cauzei.

Suplimentar, cu privire la întocmirea procesului-verbal al examinării medicale pentru constatarea consumului de alcool, stării de ebrietate și naturii acesteia, precum și a actelor întocmite de agentul constatator, instanța a subliniat că acestea au caracter procedural strict prevăzut de art.262 și 273 Cod de procedură penală. Astfel, agentul constatator are obligația de a efectua acțiuni care nu suferă amânare, întocmind procese verbale în care se consemnează toate acțiunile efectuate și circumstanțele constatate. Actele de constatare întocmite în această manieră constituie mijloace de probă legale și pertinente, întrucât se obțin imediat după depistarea conducătorului auto în stare de ebrietate, prevenind alterarea sau pierderea informațiilor esențiale pentru probatoriu.

Prin urmare, necesitatea testării alcoolscopice, fiind o situație care nu suferă amânare, reieșind din riscul alterării informației care poate fi obținută la momentul depistării conducătorului auto în stare de ebrietate și care reprezintă în esență o probă decisivă, în opinia instanței se atribuie actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim și legal.

Astfel, apreciind probele, instanța de recurs statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă atât de alcool, săvârșită de către GHILAN Vasile ***** cu intenție directă, avându-se în vedere aspectul volitiv şi intelectiv la săvârșirea infracțiunii, ce presupune că făptuitorul a manifestat acțiuni directe îndreptate spre consumul de alcool şi ulterior spre conducerea cu bună-știință a unui mijloc de transport pe drumurile publice, cu năzuința satisfacerii dorințelor personale şi cu neglijarea normelor legale şi morale prohibitive în acest aspect.

La caz, faptul infracțiunii și vinovăția inculpatului GHILAN Vasile ***** se confirmă prin ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată. Astfel, ***martorul BOJONCĂ Alexandru*** a declarat că, aflându-se în serviciu împreună cu colegul său, a observat la ieșirea din satul Tudora u*n automobil aflat în afara carosabilului, cu inculpatul la volan, motorul pornit și urme vizibile care indicau încercarea de a scoate vehiculul din locul unde se afl*a. Martorul a perceput nemijlocit starea inculpatului, constatând *un miros puternic de alcool, mers neuniform și dificultăți de orientare, c*ircumstanțe care au determinat testarea acestuia cu aparatul Drager, rezultatul indicând o concentrație avansată de alcool în aerul expirat. Totodată, ***martorul PAVALOI Sergiu*** a confirmat că automobilul condus de inculpat era derapat de pe carosabil, iar *inculpatul se afla la volan și încerca să scoată vehiculul din șanț*. Acesta a relatat că *din cavitatea bucală a inculpatului se simțea un miros puternic de alcool*, iar după efectuarea testării alcoolscopice s-a constatat starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Martorul a confirmat, de asemenea, că *inculpatul a acceptat rezultatul testării și a refuzat prelevarea probelor biologice*, declarând că este de acord cu rezultatul indicat de aparatul Drager. Declarațiile martorilor BOJONCĂ Alexandru și PAVALOI Sergiu se coroborează reciproc și sunt confirmate de *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 27 ianuarie 2024*, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de inculpat a constituit 0,92 mg/l.

De asemenea, ***martorul BUZILOV Victor*** a confirmat că în cursul zilei inculpatul l-a rugat să vină ulterior pentru a-l conduce acasă, iar în seara incidentului s-a deplasat la locul unde se afla automobilul inculpatului, găsind deja echipajul de poliție prezent la fața locului. Deși declarațiile acestui martor confirmă existența unei înțelegeri anterioare între acesta și inculpat, ele nu infirmă împrejurarea că inculpatul a fost depistat de către colaboratorii de poliție la volanul automobilului și în stare de ebrietate alcoolică avansată. La fel, ***martorii GHILAN Tatiana și BERZAN Mihail*** au confirmat circumstanțele ulterioare depistării inculpatului de către organele de poliție, inclusiv prezența acestuia la locul incidentului și evacuarea automobilului, declarațiile acestora nefiind de natură să răstoarne concluziile rezultate din probele directe administrate de acuzare.

În plus, vinovăția inculpatului se confirmă prin procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 27 ianuarie 2024, procesul-verbal de examinare a tichetului eliberat de aparatul „Drager Alcotest 6820”, testul nr. 563 din 27 ianuarie 2024, procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a suportului optic ce conține înregistrarea video de la fața locului, precum și prin mijloacele materiale de probă anexate la dosar.

Prin urmare, declarațiile martorilor coroborate cu înscrisurile procesuale și mijloacele materiale de probă demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, la data de 27 ianuarie 2024, GHILAN Vasile ***** a condus mijlocul de transport de model „*****”, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituind 0,92 mg/l, întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

Toate probele administrate au fost apreciate conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, iar coroborarea lor

conduce la concluzia că inculpatul a săvârșit fapta în mod evident și cu intenție directă, manifestând atât componenta volitivă, cât și cea intelectivă: acțiunile sale au fost îndreptate spre consumul de alcool și, ulterior, spre conducerea vehiculului pe drumurile publice, cu neglijarea normelor legale și morale în materie de siguranță rutieră.

În consecință, instanța de recurs constată că întreaga probă administrată coroborează fapta și intenția inculpatului, confirmând în mod cert săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, respectiv conducerea unui vehicul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a exista îndoieli rezonabile cu privire la vinovăția acestuia.

14. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, instanța de recurs constată că în acțiunile inculpatului GHILAN Vasile ***** se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală*. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Potrivit doctrinei penale, componența de infracțiune prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

În acest mod, Colegiul penal constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, care este format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Art.18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condițiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizația corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Conform pct.10 alin.1) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical. Potrivit pct.10 alin.2) lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea polițistului,

poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Art.11 lit.j) din acelaşi Regulament, stipulează că, conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

Din acest punct de vedere, potrivit lit.a) pct.14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei. La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic

La caz, instanţa de recurs apreciază că GHILAN Vasile ***** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că la data de 27 ianuarie 2024, ora aproximativ la ora 22 şi 10 min., aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată, intenţionat s-a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare „*****”, şi l-a condus, deplasându-se pe drumurile publice ale raionului Ştefan Vodă, până când, la ieşirea din satul *****, pe drumul de acces spre satul *****, a derapat de pe carosabil şi s-a blocat într-un şanţ.

Latura obiectivă a infracţiunii, în varianta imputată lui GHILAN Vasile *****, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; 2) mijlocul de săvârşire a infracţiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal; 3) locul săvârşirii infracţiunii, şi anume drumul public.

Sub aspectul *laturii obiective*, s-a constatat în acţiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport de model „*****” cu numerele de înmatriculare „*****” pe care l-a condus pe drumurile publice ale raionului Ştefan Vodă, până când, la ieşirea din satul *****, şi fiind supus testării alcoolscopice”, *s-a constatat concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de către GHILAN Vasile ***** constituia 0,92 mg/l, ceea ce constituie stare de ebrietate cu grad avansat*.

15. În circumstanţele expuse, Colegiul penal reţine că versiunea inculpatului Vasile GHILAN privind neconducerea mijlocului de transport, deşi se afla pe locul şoferului, nu poate fi reţinută ca verosimilă, fiind contrazisă în mod direct de ansamblul probator administrat în cauză şi de logica desfăşurării evenimentelor.

Astfel, Colegiul observă că inculpatul a oferit pe parcursul procesului explicaţii fluctuante şi neconcordante cu privire la elemente esenţiale ale situaţiei de fapt, în special referitor la poziţionarea şi starea de staţionare a automobilului, precum şi la pretinsa intervenţie a unei persoane terţe. Or, potrivit art.101 alin.(3) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa apreciază probele în ansamblu, iar declaraţiile părţilor sunt supuse verificării prin coroborare cu celelalte mijloace de probă, nicio probă neavând valoare

prestabilită. În acest sens, inconsecvența declarațiilor inculpatului constituie un element de apreciere a credibilității acestuia, fără a avea, în sine, valoare decisivă, dar coroborată cu celelalte probe capătă relevanță probatorie.

Colegiul penal constată că varianta apărării, potrivit căreia automobilul ar fi fost manevrat de o persoană necunoscută, pe nume Gheorghe, ulterior momentului parcării, nu este susținută de niciun mijloc de probă direct sau indirect. Din perspectiva standardului probatoriu aplicabil în materie penală, simpla afirmație a inculpatului, neconfirmată prin probe obiective, nu este aptă să răstoarne prezumția de veridicitate a probelor administrate de acuzare, în condițiile în care acestea sunt concordante și se coroborează între ele.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că martorii audiați au relatat în mod constant circumstanțe care indică prezența inculpatului în calitate de conducător al mijlocului de transport, anterior și la momentul intervenției organelor de poliție. Astfel, *martorul Victor BUZILOV* a confirmat că inculpatul se afla în așteptarea unei persoane care urma să-l preia ca șofer, iar la sosirea sa a constatat prezența poliției la fața locului și situația în care fusese deja inițiată procedura de constatare a stării de ebrietate. *Martorul Alexandru BOJONCĂ* a descris în mod direct că inculpatul se afla la volanul automobilului, cu motorul pornit, iar din comportamentul acestuia și din urmele constatate la fața locului rezulta încercarea de deplasare a vehiculului, inclusiv în condiții de aderență redusă. *Martorul Sergiu PAVALOI* a confirmat, de asemenea, că inculpatul se afla în habitaclul conducătorului auto, că existau indicii de derapare și că acesta prezenta semne evidente de stare de ebrietate, inclusiv miros puternic de alcool și tulburări de coordonare.

Aceste depoziții sunt susținute de mijloace materiale de probă, inclusiv procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate și rezultatul testului alcoolscopic Drager de 0,92 mg/l alcool în aerul expirat, precum și înregistrările video care surprind interacțiunea inculpatului cu organele de poliție imediat după oprirea mijlocului de transport. În coroborare cu acestea, rezultă că inculpatul se afla în posesia controlului asupra vehiculului, într-un context rutier activ, caracterizat prin funcționarea motorului și poziționarea acestuia în afara carosabilului.

Din punct de vedere juridic, noțiunea de „*conducere a mijlocului de transport*” în sensul art.264/1 alin.(1) Cod penal nu se limitează exclusiv la deplasarea propriu-zisă a vehiculului, ci include exercitarea controlului asupra direcției și funcționării acestuia în context rutier, inclusiv situațiile în care vehiculul este pornit, aflat în poziție de manevră sau de ieșire dintr-un spațiu neamenajat, iar conducătorul se află la volan și poate influența imediat deplasarea acestuia. Or, în speță, elementele factuale constatate – poziția inculpatului la volan, motorul pornit, intervenția organelor de poliție în contextul unei situații de trafic și existența urmelor de derapaj – configurează fără echivoc exercitarea actului de conducere.

Totodată, Colegiul apreciază că susținerea apărării privind existența unei intervenții a unei persoane terțe este lipsită de suport probator și contrazisă de comportamentul procesual al inculpatului, care nu a indicat în mod concret identitatea persoanei, nu a solicitat identificarea și audierea acesteia și nu a administrat niciun demers probator în sensul verificării acestei versiuni, deși sarcina invocării și dovedirii circumstanțelor favorabile apărării incumbă părții care le invocă, în condițiile principiului

contradictorialității și al egalității armelor.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că versiunea inculpatului reprezintă o apărare pur declarativă, necoroborată cu probe obiective și incompatibilă cu ansamblul probator administrat, care, analizat în unitate și prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conduce la concluzia certă a exercitării conducerii mijlocului de transport de către inculpat în momentul relevant faptei.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal apreciază critic și ipoteza înaintată de inculpatul Vasile GHILAN, potrivit căreia farurile ar fi fost aprinse, iar autoturismul ar fi fost orientat cu partea din față spre traseu exclusiv în scopul facilitării identificării de către martorul Victor BUZILOV, presupusul șofer care urma să-l preia. Or, această explicație nu prezintă un grad rezonabil de plauzibilitate, fiind contrazisă de circumstanțele obiective ale cauzei.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că inculpatul cunoștea din timp locul aflării sale și modalitatea de deplasare convenită cu martorul Victor BUZILOV, aspect confirmat inclusiv de declarațiile acestuia din urmă, care a indicat că s-a convenit anterior punctul de întâlnire și că inculpatul urma să fie preluat de la marginea satului. În aceste condiții, necesitatea suplimentară de orientare prin aprinderea farurilor sau repoziționarea vehiculului apare ca fiind lipsită de justificare logică, ceea ce afectează credibilitatea versiunii prezentate de apărare.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că depozițiile martorilor din cadrul organelor de poliție, respectiv Sergiu PAVALOI și Alexandru BOJONCĂ, coroborate între ele și cu raportul operativ întocmit imediat după intervenție, atestă că la momentul sosirii echipajului auto, vehiculul se afla ieșit de pe carosabil, într-o zonă de teren instabil, cu indicii de derapaj, iar motorul era în funcțiune. În mod relevant, încă din raportul inițial întocmit în ziua evenimentului s-a consemnat că ***„a observat un automobil care era deplasat de pe traseu, iar șoferul încerca să iasă la traseu” (f. d. 13)***, ceea ce confirmă existența unei acțiuni de manevrare a automobilului anterior intervenției poliției.

Instanța de recurs respinge susținerea apărării potrivit căreia declarațiile agenților constatatori ar fi suferit modificări esențiale în timp. Analiza comparativă a depozițiilor relevă că nu există contradicții substanțiale, ci eventuale completări ulterioare de detaliu, inerente procesului de audiere succesivă, fără a afecta coerența faptelor esențiale constatate. Astfel ambii polițiști veniți la fața locului, fiind somați de răspundere penală pentru declarații mincinoase, au relatat că atunci când s-au apropiat de automobilul lui Vasile GHILAN , acesta se afla în șanț, iar din roți ieșea fum. Cu alte cuvinte, era clar că inculpatul a încercat să scoată automobilul din adâncitura în care se afla. Iar la primele audieri, martorii Sergiu PAVALOI și Alexandru BOJONCĂ în general nu au făcut nicio referire la faptul dacă motorul automobilului „*****” era pornit sau oprit. Ulterior, ultimii au concretizat acest lucru la data de 17 mai 2024. Totuși, este important de menționat că încă de la bun început, adică în ziua comiterii infracțiunii, la data de 27 ianuarie 2024, în raportul lui Sergiu PAVALOI adresat superiorului său este indicat faptul că „a observat un automobil care era deplasat de pe traseu, iar șoferul încerca să iasă la traseu”.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că nu orice nuanțare a declarațiilor echivalează cu inconsecvență probatorie, în măsura în care elementele centrale ale situației

de fapt rămân constante și se regăsesc confirmate în documentele întocmite contemporan evenimentului.

Într-o altă ordine de idei, argumentul apărării potrivit căruia inculpatul ar fi avut o înțelegere prealabilă cu martorul Victor BUZILOV privind preluarea sa, în contextul consumului de alcool, nu este de natură să excludă răspunderea penală și nici să infirme actul de conducere imputat. O asemenea pretinsă înțelegere nu are relevanță juridică în sensul art.264/1 alin.(1) Cod penal, întrucât nu înlătură posibilitatea ca inculpatul să fi exercitat ulterior, în mod efectiv, controlul asupra vehiculului, în condițiile în care probele administrate confirmă prezența acestuia la volan, cu motorul pornit, în stare de ebrietate, în momentul intervenției organelor de poliție.

Mai mult, chiar admițând teoretic existența unei intenții inițiale de a fi preluat de un conducător treaz, acest fapt nu exclude modificarea ulterioară a conduitei și luarea deciziei de a porni sau manevra vehiculul în lipsa acestuia. Or, răspunderea penală se raportează la situația de fapt efectiv realizată, iar nu la intenții anterioare sau la planuri declarate, în măsura în care acestea nu se concretizează în comportamentul relevant juridic.

În final, Colegiul penal constată că versiunea inculpatului prezintă incoerențe interne și contradicții cu probele obiective administrate, fiind construită pe ipoteze succesive și necoroborate cu mijloace de probă independente. Elementele precum imposibilitatea identificării presupusului conducător terț, lipsa oricărei solicitări de audiere a acestuia, prezența inculpatului la volan în momentul intervenției, funcționarea motorului, urmele de derapaj și situația constatată de organele de poliție converg către concluzia că versiunea apărării nu reflectă realitatea obiectivă a faptelor, ci reprezintă o construcție exculpatorie ulterioară, neconfirmată probator și contrazisă de ansamblul materialului cauzei.

Prin prisma tuturor argumentelor expuse, Colegiul penal concluzionează că la materialele cauzei există suficiente probe care demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Vasile GHILAN a condus la data de 27 ianuarie 2024 mijlocul de transport de model „*****”, cu numerele de înmatriculare „*****”, pe drumurile publice din raionul Ștefan Vodă, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, faptă interzisă și sancționată de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

Or, standardul probatoriu „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” nu presupune certitudine absolută, ci convingerea instanței, formată în urma analizei coroborate a întregului material probator, că versiunea acuzării este singura explicație logică și coerentă a faptelor reținute. În speță, această convingere rezultă din concordanța mijloacelor de probă administrate, care se susțin reciproc și se completează într-un tablou factologic unitar.

Prin urmare, din coroborarea declarațiilor martorilor audiați în cauză rezultă, fără echivoc, că fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către inculpatul Vasile GHILAN este pe deplin confirmată. Astfel, *martorul Victor BUZILOV* a confirmat existența înțelegerii privind preluarea inculpatului și prezența acestuia la locul stabilit de întâlnire, coroborată cu intervenția organelor de poliție la momentul sosirii sale. *Martorul Alexandru BOJONCĂ* a relatat în mod direct că inculpatul se afla la volanul autoturismului, cu motorul pornit, în condiții în care vehiculul prezenta indicii de derapaj și se afla în afara părții carosabile, iar din comportamentul acestuia rezulta afectarea evidentă a capacității de conducere. De asemenea, *martorul Sergiu*

PAVALOI a confirmat aceleași circumstanțe esențiale, respectiv prezența inculpatului la volan, funcționarea motorului, existența mirosului puternic de alcool, precum și imposibilitatea acestuia de a se deplasa în mod stabil, toate acestea fiind constatate nemijlocit la fața locului.

Totodată, declarațiile acestor martori se coroborează cu mijloacele materiale de probă administrate, inclusiv procesul-verbal de constatare a faptei și rezultatul testului alcoolscopic Drager de 0,92 mg/l alcool în aerul expirat, care confirmă fără echivoc starea de ebrietate alcoolică avansată a inculpatului la momentul relevat de acuzație și anume de 0,92 mg/l ceea ce corespunde stării alcoolice cu grad avansat.

În același sens, înregistrările video și documentele întocmite de organele de urmărire penală atestă situația de fapt constatată imediat după intervenția poliției, fără a indica existența unor intervenții ulterioare care ar putea altera esența probatoriului. În acest context, Colegiul penal subliniază că toate probele administrate converg către aceeași concluzie logică și juridică, fără a exista contradicții de natură să genereze dubii rezonabile cu privire la vinovăția inculpatului. Dimpotrivă, acestea se susțin reciproc, formând un ansamblu probator coerent și unitar, apt să fundamenteze soluția de condamnare.

În continuare, Colegiul reține că una din condiții pentru a fi incidentă răspunderea penală în temeiul art.264/1 alin.(1) Cod penal, este mijlocul de săvârșire a infracțiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal.

Potrivit art.132 Cod penal, prin mijloace de transport se înțeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice, iar la caz, acesta a fost identificat în vehiculul de model „*****”, cu numerele de înmatriculare „*****”.

Un al treilea element de bază al laturii obiective, constituie locul săvârșirii infracțiunii, și anume drumul public.

Noțiunea de drum public o oferă Regulamentul Circulației Rutiere, și presupune - orice cale de comunicație terestră, inclusiv construcțiile artificiale şi drumurile rudimentare, deschisă pentru circulația vehiculelor şi a pietonilor, administrată de un organ abilitat. Pe lângă carosabile, elemente ale drumului se consideră benzile de separare, trotuarele, acostamentele, șanțurile şi decorurile.

Prin „*drum public*”, în sensul art.1 alin.(3) şi art.2 alin.(1) lit.a) şi b) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, instanța de recurs înțelege căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere şi pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale şi ale populației şi de apărare a țării, fiind proprietate publică.

Fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către Vasile GHILAN a fost constatată în rezultatul deplasării acestuia pe drumurile publice ale raionului Ștefan Vodă, până când, la ieșirea din satul *****, pe drumul de acces spre satul *****, a derapat de pe carosabil și s-a blocat într-un șanț.

Concomitent, prin permisul de conducere se confirmă faptul că Vasile GHILAN deține dreptul de a conduce mijloace de transport deținând permisul de conducere de categoriile „***** (f. d. 16)

Infracțiunea prevăzută la art.264/1 alin.(1) Cod penal *este una formală*, care se

consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pe un drum public și care deține permis de conducere, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Vasile GHILAN .

De asemenea, Colegiul explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, fără a fi oferită o explicație plauzibilă care l-ar fi determinat, eventual în lipsa unei intenții, să comită fapta imputată, chiar dacă acesta invocă că nu consideră că s-ar fi aflat în stare de ebrietate. Totodată, cuantumul concentrației de alcool stabilit în aerul expirat şi în sângele inculpatului, în opinia Colegiului este evident peste limita admisă de lege şi mai mult inclusiv cu o cantitate destul de mare peste limita stabilită de lege în vederea atragerii răspunderii penale, condiții în care, instanța tratează cu scepticism faptul că inculpatul nu ar fi cunoscut sau nu admitea că se află în stare de ebrietate, iar poziția sa o apreciază ca o modalitate adoptată de acesta în scopul apărării sale şi eventual de a nu fi atras la răspundere penală

Prin urmare Colegiul conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Mai mult ca atât, inculpatul a manifestat și o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic expres aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, prevederi aduse la cunoștința inculpatului, prin acordarea acestuia a dreptului de a conduce mijloace de transport și eliberarea permisului de conducere.

Din punct de vedere al calității de *subiect al infracțiunii*, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și deține permis de conducere. La caz, instanța de recurs atestă că inculpatul Vasile GHILAN a fost identificat şi este născut *****nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, deține dreptul de a conduce un mijloc de transport şi astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

16. Criticile aduse de partea apărării în textul recursului depus privitor la modul în care instanța de judecată a apreciat probele şi circumstanțele cauzei, sunt neîntemeiate, or împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar criticile formulate prin cererea de recurs referitoare la nerespectarea rigorilor și garanțiilor prevăzute de codul de procedură penală sunt declarative.

Astfel, instanța de recurs conchide că, reieșind din întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, s-a constatat cu certitudine că fapta infracțională imputată inculpatului Vasile GHILAN a fost comisă de acesta. Vinovăția inculpatului este probată pe deplin, atât prin declarațiile martorilor audiați în cauză, cât și prin înscrisurile și actele procedurale întocmite.

Colegiul penal respinge ca nefondată susținerea apelantului potrivit căreia nu ar fi fost dovedit actul conducerii mijlocului de transport. Din *declarațiile martorilor PAVALOI Sergiu și BOJONCĂ Alexandru* rezultă în mod constant și concordant că inculpatul a fost depistat în imediata apropiere a vehiculului, aflat într-o poziție care indica în mod clar încercarea de deplasare și ieșire din șanț, motorul fiind pornit, iar sistemele de iluminare funcționale.

Mai mult, aceste declarații nu sunt izolate, ci se coroborează cu raportul întocmit în ziua incidentului, în care se consemnează expres că s-a observat un vehicul ieșit de pe carosabil, iar conducătorul încerca să-l readucă pe traseu. În aceste condiții, susținerea apărării că inculpatul s-ar fi aflat exclusiv în stare de staționare și că nu ar fi condus mijlocul de transport nu are suport probator și este contrazisă de probele administrate.

Argumentul apărării privind presupusa schimbare a declarațiilor martorilor este neîntemeiat. Instanța de recurs reține că martorii au fost consecvenți în esența declarațiilor lor, diferențele invocate de apărare vizând aspecte secundare, precum funcționarea motorului sau iluminarea, fără a afecta elementul esențial al cauzei – prezența inculpatului în act de conducere și încercarea de a manevra vehiculul.

Jurisprudența constantă a instanțelor naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului stabilește că nu orice divergență de detaliu între declarații este de natură să înlăture forța probantă a acestora, fiind relevantă doar coerența asupra elementelor esențiale ale faptei. Colegiul penal apreciază că versiunea inculpatului, potrivit căreia acesta s-ar fi aflat doar în vehicul pentru a se încălzi și că nu ar fi condus, reprezintă o construcție defensivă necoroborată cu probe obiective.

De asemenea, declarațiile martorului BUZILOV Victor nu sunt apte să răstoarne ansamblul probator, întrucât acestea nu exclud posibilitatea ca inculpatul să fi inițiat deplasarea vehiculului anterior intervenției martorului sau înainte de sosirea acestuia la fața locului. Mai mult, poziția procesuală a acestui martor este una subiectivă, având legături directe cu inculpatul, motiv pentru care declarațiile sale trebuie evaluate în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză.

Invocarea principiului „*in dubio pro reo*” este nefondată în cauză, întrucât acest principiu devine incident exclusiv în situația existenței unui dubiu rezonabil real, serios și insurmontabil. Or, în speță, probele administrate nu generează un asemenea dubiu, ci dimpotrivă, se completează reciproc și conduc în mod univoc la concluzia vinovăției inculpatului.

În consecință, Colegiul penal constată că instanța de fond a apreciat corect probele administrate, a stabilit în mod legal situația de fapt și a încadrat juridic corespunzător fapta inculpatului.

Argumentele apelului reprezintă simple susțineri subiective ale apărării, lipsite de suport probator și incapabile să răstoarne prezumția de temeinicie a hotărârii atacate.

Astfel, Colegiul apreciază că dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiată doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele şi circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de recurs nu poate fi admisă.

Instanța de recurs menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”* care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componență esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de recurs menționează că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Analizând motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, or inculpatul fiind conducător auto cunoștea cu certitudine că este interzisă conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, motiv pentru care Colegiul Penal va respinge solicitarea recurentului de a emite o sentință de achitare în privința inculpatului. În acest context, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul GHILAN Vasile ***** a săvârșit infracțiunea incriminată. Or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, de către avocat nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens. Doar negarea faptului comiterii infracțiunii nu poate proba nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal notează că soluția instanței de fond, cu referire la vinovăția inculpatului GHILAN Vasile *****, este pe deplin justificată, or, verificând la acest capitol sentința pronunțată, consideră că vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art.101 Cod de procedură penală, iar careva temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe nu au fost stabilite.

Colegiul penal, examinând argumentele recursului formulate de recurentul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, constată că acestea sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, întrucât nu relevă existența unor încălcări de drept material sau procesual care să justifice achitarea inculpatului ori casarea hotărârii atacate.

17. În continuare Colegiul penal notează că, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este

obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul Penal reține că în baza art.61 Cod penal, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art.264/1 alin.(1) Cod penal (*în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018*), în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) *Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blindă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale

familiei acestuia. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal reține că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrara scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

18. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art.61 și 75 Cod penal, Colegiul penal alătura instanței de judecată, reține următoarele circumstanțe:

- prin acțiunile sale inculpatul GHILAN Vasile ***** a comis o infracțiune ușoară care face parte din categoria infracțiunilor în domeniul transportului;

- potrivit concluziilor, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 35-36);

- conform extrasului din Registrul de Stat al Populației cet. GHILAN Vasile ***** este căsătorit (f.d. 34);

- conform revindecării F-246 anexate la materialele cauzei se atestă că inculpatul GHILAN Vasile ***** anterior nu a fost condamnat;

-potrivit caracteristicii eliberate de către autoritatea publică locală, Vasile GHILAN este pensionar, dar anterior a fost angajat al serviciului vamal. Ultimul este o persoană echilibrată și responsabilă. În privința sa nu au fost depuse plângeri și ultimul nu a fost implicat în conflicte (f.d. 33);

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului s-a reținut *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare*, iar alte circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost identificate. Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui

examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

19. Sancțiunea articolului 264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr.138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul GHILAN Vasile ***** a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, de atitudinea ultimului față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, a comis o infracțiune cu intenție, este la prima abatere, acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art.7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum şi faptul că inculpatul nu este cunoscut cu antecedente penale fiind pentru prima dată pe banca acuzaților, punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanța în mod justificativ a apreciat că o pedeapsă orientată spre limita minimă este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Reieșind din circumstanțele cauzei că, infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpatului, de prezența circumstanțelor atenuate prevăzute la art.76 Cod penal și lipsa circumstanțelor agravante în sensul prevederilor art.77 Cod penal, Colegiul penal reiterează

că pedeapsa aplicată a fost justificată, iar GHILAN Vasile ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), urmează să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, care este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or în opinia Colegiului penal anume acest cuantum al pedepsei aplicate va fi în stare să atingă scopul pedepsei penale, să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de recurs reține că infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Mai mult ca atât, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport nu este pedeapsa alternativă, ci obligatorie, astfel careva circumstanțe excepționale în privința inculpatului nu au fost constatate.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale.

Colegiul Penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În contextul raționamentelor

expuse supra, Colegiul Penal reține că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului GHILAN Vasile ***** instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, şi anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestora.

În optica celor reliefate, Colegiul Penal apreciază ca probele nominalizate supra dovedesc incontestabil vinovăția lui GHILAN Vasile *****, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

20. *Totodată, reieşind din cele elucidate, Colegiul penal atenționează asupra faptului că cererea de recurs declarată de avocatul Mihail ȚURCAN, în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căuşeni (sediul Ştefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025 urmează a fi admisă, cu casarea parțială a acestei sentințe inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea stabilirii pedepsei, şi pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Astfel, Colegiul penal, examinând cauza *constată că GHILAN Vasile *****, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal* (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018)*, urmează a fi liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală*, deoarece a expirat *termenul de prescripție de 2 ani* de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, *infracțiunea fiind comisă la data de 27 ianuarie 2024.*

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, potrivit căruia „*Sentința de condamnare se adoptă: (...) 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut de art.93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție*".

În conformitate cu art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Potrivit art.53 lit.g) Cod penal, *persoana care a săvârşit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: prescripției de tragere la răspundere penală.*

Conform art.60 alin.(1) lit.a) şi alin.(2) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârşirea unei infracțiuni ușoare. Prescripția curge din ziua săvârşirii infracțiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.*

Prin urmare infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii

nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), prevede pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, astfel, atribuindu-se la categoria infracțiunilor ușoare.

Conform art.16 alin.(2) Cod penal, *infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.*

Potrivit art.8, 10 alin.(2) Cod penal, *caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei, iar legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.*

În această ordine de idei, în virtutea celor expuse supra, Colegiul penal constată necesitatea liberării de pedeapsă penală a lui GHILAN Vasile ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 Cod penal.

Instituția prescripției tragerii la răspundere penală este reglementată în coroborare cu instituția pedepsei penale. Agravarea pedepsei conduce în mod direct la schimbarea prescripției. Astfel, termenul de prescripție variază în funcție de gravitatea pedepsei şi, implicit, în funcție de gravitatea infracțiunii.

Prescripția tragerii la răspundere penală mai este numită şi „prescripția răspunderii penale". În acest sens, s-a arătat că „prescripția răspunderii penale are la bază ideea că, pentru a-şi atinge scopul de realizare a ordinii de drept, răspunderea penală trebuie să intervină prompt, cât mai aproape de momentul săvârşirii infracțiunii, întrucât doar în acest fel poate fi realizată prevenția generală şi cea specială, şi poate fi creat, pe de o parte, sentimental de securitate a valorilor sociale ocrotite, iar, pe de altă parte - încrederea în autoritatea legii. Cu cât răspunderea penală este angajată mai târziu față de data săvârşirii infracțiunii, cu atât eficiența ei scade, rezonanța socială a săvârşirii infracțiunii se diminuează, iar stabilirea răspunderii penale pentru săvârşirea infracțiunii nu mai apare ca necesară, deoarece urmările acesteia ar fi putut fi înlăturate sau şterse. Totodată, în intervalul de timp scurs de la săvârşirea infracțiunii, autorul acesteia, sub presiunea amenințării răspunderii penale, se poate corecta, fără a mai fi necesară aplicarea unei pedepse (...). Prin urmare, pentru a nu lăsa nesoluționate *sine die* raporturi juridice de conflict, legiuitorul a reglementat prescripția răspunderii penale drept cauză de înlăturare a răspunderii penale".

Prin definiție, prescripția răspunderii penale constă în stingerea raportului juridic penal de conflict şi, prin aceasta, în stingerea dreptului statului de a trage la răspundere penală persoana care săvârşeşte o infracțiune, după trecerea unui anumit interval de timp de la data comiterii acesteia, respectiv după scurgerea termenului de prescripție.

Cât priveşte natura juridică a prescripției de tragere la răspundere penală, este de remarcat că în jurisprudența sa, CtEDO a notat că normele în materie de prescripție sunt legi de procedură (A se vedea: cauzele *Coëme şi alții împotriva Belgiei* [12, *§* 149], *Previti împotriva Italiei* [15, § 80], *Borcea împotriva României* [18, *§* 64]). În special, în cauza *Borcea împotriva României,* Curtea a statuat că normele privind prescripția nu definesc

infracțiunile şi pedepsele care le sancționează şi pot fi interpretate ca impunând o simplă condiție prealabilă pentru examinarea cauzei.

Raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul Penal consideră necesar ca GHILAN Vasile ***** să fie liberat de pedeapsă penală în baza art.264/1 alin.(1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat - art.264/1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018), face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei, până la adoptarea prezentei decizii, a expirat mai mult de 2 ani, prin urmare, în privința inculpatului GHILAN Vasile *****, sunt aplicabile prevederile art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal.

21. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul Penal, va admite recursul declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1–109/2024 din 14 octombrie 2025, cu casarea parțială a Sentinței atacate inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, doar în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal și art.389 alin.(4) pct.3) Cod procedură penală, GHILAN Vasile *****, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, menținând în rest dispozițiile Sentinței contestate.

22. În conformitate cu art.art.389 alin.(4) lit.c), 417, 418, 437 alin.(1) pct.1), 447, 448, 449 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Mihail ȚURCAN în interesele inculpatului GHILAN Vasile *****.

Se casează parțial Sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1 – 109/2024 din 14 octombrie 2025, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, - în partea stabilirii pedepsei.

Se rejudecă cauza, și se pronunță o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

GHILAN Vasile ***, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Se mențin celelalte dispoziții ale Sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) nr. 1–109/2024 din 14 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI